

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/60/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

111/2019. (IV. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. február 12-én előterjesztett **panaszát** a 2019. április 4-én – Fraterné Dr. Ferenczy Nóra előadó testületi tag távollétében, írásbeli előterjesztése nyomán – hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület felhívása ellenére a panaszos a beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. február 7-én, közterületen történt rendőri intézkedések (igazoltatás, előállítás) miatt 2019. február 12-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát.

I.

1) A panaszos beadványában előzményként előadta, hogy nyelvtanárként dolgozik, a sérelmezett rendőri intézkedés időpontjában egy * pályázat által finanszírozott tanfolyamra igyekezett órát tartani. Ezekre a tanfolyamokra rendkívül szigorú szabályok vonatkoznak, több megbeszélésen is részt kellett venniük a tanároknak, ahol nyomatékosan felhívták figyelmüket, hogy „milliók büntetésekkel játszanak”, amennyiben akár perceket késnek az óráról vagy ha hamarabb befejezik, illetve a tanár hiányzása esetén „minden tanfolyamot elvesznek a szervezőtől és végtelen pénzt kell visszafizetni”. A nagyon szigorú adminisztráció mellett bármilyen eseményről, ami hatással lehet az órára, haladéktalanul és előzetesen szóban tájékoztatást kell küldeni

2) 2019. február 7-én a panaszos a tanfolyamra ment órát tartani. B. településen a H. úti megálló 13 óra 45 perckor hagyta el, ezt követően még volt ideje bemenni a dohányboltba, onnan pedig a *-es számú autóbusz megállójába igyekezett. Az autóbusz indulásáig is volt még idő.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Amikor a panaszos a buszmegállóban várakozott, két férfi jelent meg mellette, akik közölték vele: „fokozott ellenőrzés van a városban”. A kezükben tartott irattárcát egy pillanatra szétnyitották, amiben a panaszos „Police” feliratú jelvényt látott. A panaszos furcsállotta a közlést, mert semmilyen rendkívüli budapesti eseményről nem hallott. A rendőrök közölték vele, hogy át szeretnék vizsgálni zsebeit, amire a panaszos azt válaszolta, hogy nem késheti le a buszt, ami négy perc múlva indul. A rendőrök azt mondták, hogy el fogja érni, sietni fognak, csak menjen velük egy kicsit arrébb, ne a buszmegállóban vizsgálják át. A panaszos eleget tett a kérésnek, és arrébb ment velük. ekkor vette észre, hogy egy harmadik rendőr, egy nő is velük van. Gyanússá vált az eseménysor a panaszosnak, ezért az egyik férfi (egy szakállas, sötétbőrű) meg is kérdezte a panaszostól, hogy mit néz ilyen furcsán.

Az autóbusz megállótól arrébb mentek, a buszmegállónál álltak meg. Az egyik férfi felszólította a panaszost, hogy pakoljon ki mindent az összes zsebéből, ne maradjon benne semmi, aminek a panaszos eleget tett, még a sapkáját is le kellett vennie. A személyazonosító igazolványát a rendőr nő kérte el, aki a sötétbőrű férfival kissé arrébb ment és a panaszosnak hátat fordítva ellenőrizték azt le, a másik férfi rendőr pedig közölte, hogy a táskáját is megnézi, abból is pakoljon ki mindent. A rendőr alaposan megnézett minden egyes tárgyat (könyvet, füzetet, dolgozatot, mappát, szerződést, óramenetet, és a panaszos gyógyszereit). A rendőr közölte, hogy a panaszos pénztárcáját is megnézi. Eközben szólt a másik rendőr, hogy a panaszos adja oda neki mobiltelefonját. Közölte, hogy csak az IMEI számot akarja leellenőrizni, ezért a panaszos odaadta a készüléket. A rendőr mondta, hogy oldja fel a telefonzárat, üsse be a PIN kódot. Táskáját és telefonját végül visszakapta, személyazonosító igazolványa azonban a rendőrnőnél volt, ezért a panaszos azt vissza akarta kérni, hogy mehessen útjára. A rendőrnő azonban azt válaszolta, hogy nem tudja még visszaadni, mert megnézik, nem körözik-e a panaszost, azonban lefagyott a rendszer, ezért még nem tudta leellenőrizni. A panaszos hiába mondta, hogy el fog kézni, a válasz az volt, hogy maradnia kell, amíg ki nem derül, hogy körözik-e.

A panaszos ekkor azt kérte a rendőröktől, hogy telefonálhasson az iskolába, azonban nem engedték meg számára, azt közölték: amíg az intézkedés tart, nem telefonálhat. A panaszos ott állt tehetetlenül, a rendőrök nézték, a rendőrnő néha arrébb ment, egyszer-kétszer telefonált is, aztán visszajött és némán nézték egymást, néha pedig a panaszost. A panaszos negyedóránként kérte, hogy telefonálhasson, de nem engedték meg számára. A panaszost az is zavarta, hogy a mögötte álló rendőr szinte a nyakába lihegett, de amikor a panaszos arrébb állt, felszólította, hogy álljon vissza.

A panaszos egy idő elteltével félni kezdett, mert nem tudta, mit akarnak vele csinálni, és azt sem, hogy valódi rendőrök-e a személyek, vagy bűnözők. A panaszos végül azt mondta a rendőrnőnek, hogy elfogyott a maradék türelme, semmit nem csinálnak, semmilyen intézkedés nem folyik, mégis azt mondják, hogy amíg folyik az intézkedés, addig nem cigarettázhat, nem telefonálhat, arrébb sem léphet, adja vissza az igazolványát.

A rendőrnő erre azt közölte: „Nem megy maga sehová, velünk jön! Magát felismerték egy büntett kapcsán, és körözi a rendőrség”. A panaszosban felerősödött a gyanú, hogy a személyek nem rendőrök, hanem hazugsággal csalták el a buszmegállóból is. Ezért kiabálni kezdett: „Kik maguk? Hagyjanak!” Menekülni próbált, a nő mellett akart elfutni, de megfogta őt a vállánál fogva, majd az egyik férfi hátulról a földre vitte, és hátra bilincselte a kezeit. A panaszos segítségért kiáltott, de a járókelők ne segítettek rajta. Megalázó volt a helyzet a panaszos számára, aki jajgatott és sírt, könyörgött.

A panaszos nem emlékszik, mennyi ideig tarthatták őt így a sárban fekve. Megérkezett egy gépkocsi, amibe betették a panaszost. Többször kérte, hogy lazítsanak a bilincsen, de arra is azt válaszolták: „majd, ha vége az intézkedésnek”.

A panaszost a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányságra állították elő. Az épületben leültették, azonban a bilincset nem vették le, és közölték, hogy ott várjon. Dohányozni ekkor sem engedték.

Nemsokára jött egy tiszt, aki megkérdezte: „Na, lenyugodott?” A tiszt utasítására levették a bilincset, hogy a panaszos felhívhassa főnökét (ez 18 óra 40 perckor történt), azután ki kellett kapcsolnia a készüléket.

A rendőrség épületében a sötétbőrű rendőr még megígértette a panaszossal, hogy máskor nem áll ellen a rendőri intézkedésnek. Felvitték egy nyomozóhoz, aki egy képet tartott a kezében, és megkérdezte a panaszost, tudja-e miért van itt, A panaszos közölte, hogy nem tudja, de nagyon kíváncsi rá. Felé fordította a képet és megkérdezte, hogy a panaszos van-e azon. A panaszos egyáltalán nem hasonlított a képen levő személyre, egyik testrésze sem. A nyomozó ezt követően telefonált valakinek, akivel szintén közölte, hogy egyértelműen nem a panaszos van a képen, nem is hasonlít rá. A nyomozó elmondta: attól függetlenül, hogy ártatlanul vitték be a panaszost, neki le kell folytatni az eljárást, és azt dokumentálnia kell. Közölte a nyomozó azt is, hogy „házkutatási parancsuk” van, ezért hazaviszik és megnézik, milyen laptopja van, mivel a képen szereplő személy 2016-ban állítólag egy kerületi szállodából ellopott egy 90.000 forint értékű laptopot.

A rendőrök kimentek a panaszos lakásra, ahol azt mondták: „ennyi, ők mentek, jó éjszakát!”

3) A panaszos másnap bement a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, hogy bejelentést tegyen a történetek miatt, ahol azonban azt közölték, hogy nem tehet csak ott, csak a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon.

4) A beadvány további része véleményt és értékelést tartalmaz, amelynek ismertetésétől a Testület eltekintett.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselőjében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e. A Testület Eljárási Szabályzata (a továbbiakban: Eljárási Szabályzat) 10. §-ának (1) bekezdése felsorolja, melyek a panaszbeadvány kötelező elemei: a) a panaszos neve és lakó- vagy tartózkodási helye; b) a panaszolt intézkedés leírása, az intézkedés helyszínének és időpontjának, valamint – amennyiben a panaszos ismeri – a panaszolt intézkedésben érintett rendőrök nevének, azonosító számának, szolgálati helyének megjelölése, és c) a panaszos aláírása.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2019. február 19. napján – a panaszos által megadott postacímén – küldött tájékoztató levelében felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha a levél kézhezvételétől számított 8 napon belül aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását, illetve panaszának részletezésére hívta fel. A panaszos a levelet 2019. február 26. napján átvette, azonban az azóta eltelt időszakban nem terjesztett elő olyan tartalmú nyilatkozatot, amiben aláírásával ellátva kérte volna a Testület vizsgálatát.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján, a panaszos akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható (illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed). Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos – mint az ügy ura – a Testület eljárását megindító nyilatkozatot (panaszt) tett, azt azonban a Testület tájékoztatását követően nem erősítette meg.

Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére nem erősítette meg, a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és az Eljárási Szabályzatában meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Eljárási Szabályzat fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2019. április 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag helyett
dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag